

λεως, ὅστις δι' ὀλίγων εὐχαριστηρίων λέξων ἀνταπήντησε. Τούτου γενομένου ἐτόνισεν ἡ μουσικὴ καὶ ὁ χορὸς τὸν ὕμνον, ταῦτοχρόνως δὲ ἀπέθεσαν οἱ διάφοροι σύλλογοι, ἡ πόλις, τὸ πανεπιστήμιον κλ. ὠραίους στεφάνους δάφνης μετὰ ταινιδῶν ἐπὶ τοῦ μνημείου.

Ἐν Μονάχῳ, τῇ 6 Αὐγούστου 1882.

I. H. Π.

ΕΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΘΙΕΡΣΟΥ

Καθ' ὃν χρόνον ὁ Θιέρσος ἦτο πρόεδρος τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας μετέβη νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν γενέθλιον αὐτοῦ πόλιν.

Ὁ ἀνώτατος τῆς πολιτείας ἄρχων ἠρέσκετο νὰ περιέρχεται μόνος εἰς τὰς ὁδοὺς, ἡμέραν δέ τινα διερχόμενος ἔμπροσθεν στρατῶνος παρατηρεῖ τὸν σκοπὸν, ὅστις εἶχεν ἀκουμβήσει παρ' ἑαυτὸν τὸ ὄπλον του, καὶ, ἀφοῦ ἐκένωσε τὸ πινακίον του, συνεπλήρου τὸ γεῦμά του μὲ τεμάχιον τυρίου.

Ὁ Θιέρσος αἰσθανθεὶς ἐνδιαφέρον πρὸς τὸν στρατιώτην ἐκεῖνον, πλησιάζει καὶ ἀποτείνει αὐτῷ τὸν λόγον :

— Ἐ! φίλε, δὲν μοῦ λές, πῶς τὰ περνᾷτε 'ς τὸ τάγμα ;

— Μπᾶ ! καὶ γιατί ἐρωτᾷς, παρακαλῶ, τοῦ λόγου σου ;

— Γιατί ἐνδιαφέρομαι ὀλίγον, ἀπαντᾷ ὁ Θιέρσος.

— Τί, μήπως κ' εἶσαι δεκανέας ;

— Εἶμαι περισσότερο ἀπὸ δεκανέας.

— Λοχίας !

— Ἀκόμα πᾶνω.

— Μπᾶ, νὰ εἶσαι τάχατες ἀνθυπολοχαγός, ἔ ;

— Καὶ περισσότερον.

— Λοχαγός ;

— Ἀκόμη δὲν τὸ βρῆκες.

— Τί διάβολο λοιπὸν ; ταγματάρχης συνταγματάρχης . . . στρατηγός ; . . .

— Οἱ στρατηγοὶ ὑπακούουν εἰς τὰς διαταγὰς μου.

— Καλὲ τί μοῦ λές, ἄνθρωπε ; Μήπως καὶ θές νὰ μοῦ περάσῃς γιὰ ὑπουργός ;

— Εἶμαι ἀνώτερος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ.

— Ἐ . . . τότε λοιπὸν χωρὶς ἄλλο πρέπει νὰ εἶσαι ὁ μπάρμπα-Θιέρσος. Πιάσε 'δῶ τὸ ψῶμι καὶ τὸ τυρί μου γιὰ νὰ σοῦ παρουσιάσω ὄπλα. δ. —

ΑΓΑΘΟΤΗΣ ΗΓΕΜΟΝΟΣ

Διηγοῦνται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας Ἰωσήφ Β' ταξειδεύων ἐν Γαλλίᾳ, ἀφίκετο εἰς ταχυδρομικὸν τινα σταθμὸν ταχύτερον ἢ ὅσον προσεδόξατο, καὶ τούτου ἕνεκα δὲν εὔρε τούς

ἀναγκαιοῦντας ἵππους πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ταξειδίου. Ὁ διευθύνων τὸν σταθμὸν, μὴ γνωρίζων τὸν αὐτοκράτορα, παρεκάλει αὐτὸν νὰ περιμένῃ, λέγων ὅτι ἀπέστειλεν ὅλους τοὺς ἵππους τοῦ σταθμοῦ, ἵνα φέρωσι τοὺς συγγενεῖς του καὶ φίλους, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὸ βάπτισμα νεογεννήτου τέκνου του. Ὁ κόμης Φάλκενστεν (ὑπὸ τοῦτο τὸ ὄνομα ἐταξίδευεν ὁ Ἰωσήφ ἵνα μένῃ ἀγνώριστος) προτείνει νὰ γείνη αὐτὸς ἀνὰδελφος τοῦ τέκνου, καὶ γίνεται δεκτός. Ἐνῷ δ' ἐμελλε ν' ἀρχίσῃ ἡ τελετὴ τοῦ βαπτίσματος, ὁ ἱερεὺς ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα τοῦ ἀναδόχου. — Ἰωσήφ, ἀποκρίνεται ἐκεῖνος. — Καλὰ καὶ τὸ οἰκογενειακὸν σας ὄνομα ; . . . — Ἀρκεῖ τὸσον. Ἰωσήφ. — Ἀλλὰ . . . — Τότε γράψατε Ἰωσήφ Δεύτερος. — Δεύτερος ! καλὰ, καὶ τὸ ἐπάγγελμα ; . . . — Αὐτοκράτωρ.

Εἰς τὸν λόγον τοῦτον ὁ πατήρ καὶ οἱ παριστάμενοι ἐκπληκτοὶ κλίνουσι γόνυ εὐχαριστοῦντες τὸν ἡγεμόνα διὰ τὴν τιμὴν, ἣν τοῖς ἔκαμεν.

Ὁ δ' αὐτοκράτωρ ἀναχωρῶν τοῖς ἀφῆκε δείγματα γενναῖα τῆς εὐμενείας του, καὶ ὑπεσχέθη νὰ μὴ λησμονήσῃ τὸν ἀνάδεκτόν του.

ΚΑ Κ*

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ κ. Μ* θέλων νὰ διώξῃ τὸν ὑπηρέτην του, προσκαλεῖ αὐτὸν καὶ τῷ λέγει :

— Νικόλα, τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ζήσωμε πλέον μαζῇ 'ς τοῦτο 'δῶ τὸ σπῆτι.

— Καὶ ποῦ σκοπεύετε λοιπὸν νὰ πᾶτε νὰ καθήσετε ἡ εὐγενεία σας ; ἀποκρίνεται ὁ Νικόλας.

* *

Δικηγόρος ἡγόρευεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ μετὰ πάθους καὶ φωνῆς ἰσχυρᾶς. Αἰφνης ἀντηχεῖ ἐκ τῆς ὁδοῦ δυνατὸς καὶ παρατεταμένος ὀγκλημὸς ὄνου, καλύψας ἐντελῶς τὴν φωνὴν τοῦ δικηγόρου. Εἰς τῶν παρισταμένων συναδέλφων του προσκαλεῖ τοῦτον νὰ διακόψῃ τὴν ἀγόρευσίν του μέχρις οὗ παύσῃ ἡ δυσάρεστος συναυλία, ὅπερ καὶ ἔπραξεν ὁ ἀγορευόμενος. Ὅταν δ' ὁ ὄνος ἐτελείωσε τὴν ἡχηρὰν μελωδίαν ὁ δικηγόρος ἐκπνέλαθεν οὕτω τὴν σειρὰν τοῦ λόγου του : Παρακαλῶ τὸ δικαστήριον νὰ μὲ συγχωρήσῃ ὅτι διέκοψα τὴν ἀγόρευσίν μου· τοῦτο ὅμως ἔπραξα πρὸς χάριν τοῦ ἐντίμου συναδέλφου μου.

* *

Ἐν τῷ στρατῶνι τοῦ πεζικοῦ ὁ λοχίας καταγράφει τὰ ὀνόματα τῶν νεδουλλέκτων.

— Πῶς λέγεται σύ ; ἐρωτᾷ τὸν πρῶτον.

— Δημήτριος Λαπάρης.

— Μὲ ἓνα π ἢ μὲ δύο γράφεις τὸ ἐπώνυμόν σου.

— Κατὰ τὴ περίστασι, κύρ λοχία. "Αν γρά-
φω μὲ τὸ χουζοῦρί μου τὸ γράφω μὲ δύο π.,
ἂν γράφω ὅμως μὲ βία τότε πάντοτε μὲ ἓνα!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ ἀλαζονεία πηγὴν ἔχει τὴν μετριότητα,
τὴν ὁποίαν ζητεῖ τεχνηέντως νὰ ἀποκρύψῃ. Ὁ
ἀλαζὼν ἴσταται μακρὰν τῶν ἄλλων, διότι ἀ-
σφαλῶς εἰξεύρει ὅτι θὰ ἐφάνετο πολὺ κατώτε-
ρος ἐκ τοῦ πλησίον δεικνύμενος. Διὰ τῆς ἀλα-
ζονείας ὁ ἄνθρωπος καλύπτει ἐλαττώματα καὶ
ἀδυναμίας, τὰς ὁποίας αὐτὴ πάλιν ἡ ἀλαζονεία
προδίδει καὶ καθιστᾷ καταδήλους.

Εἰμπορεῖ ἐνίοτε νὰ φαίνεται ἀνόητος ὁ ἔχων
πνεῦμα· ἀλλ' οὐδέποτε θὰ φανῇ τοιοῦτος ὁ ἔ-
χων κρίσιν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ καταρράκτης τοῦ Νιαγάρρα ἐξακολου-
θεῖ προσελκύων τοὺς παρατόλμους κολυμβη-
τάς, ἵνα ἐπὶ προφανεῖ κινδύνῳ τῆς ἰδίας ζωῆς
ἀποπειραθῶσι τὴν διάβασιν αὐτοῦ. Ὁ ἐκ Σα-
λαμάγκας πλοίαρχος Rhodes, διάσημος κολυμβητής καὶ ἐφευρέτης σωσίβιου τινὸς στολῆς,
ἔγραψε πρὸς τὸν κ. Neilson, ἐπιμελητὴν τοῦ
παρὰ τὸν καταρράκτην ὑπάρχοντος πάρκου,
προτείνων αὐτῷ τὴν σύναψιν συμφωνίας ἐπὶ
σκοπῇ διαβάσεως τοῦ Νιαγάρρα. Λέγει ὅτι ἀνα-
δέχεται νὰ διακολυμβήσῃ, φέρων τὴν σωσίβιον
στολὴν αὐτοῦ, τὸ ρεῦμα καὶ τὴν μεγάλην δί-
νην, καταβάλλει δ' ὡς ἐγγύησιν τῶν λόγων
τοῦ τὸ ποσὸν 1000 λιρῶν. Ἐπειδὴ δ' ὁ ἐπι-
μελητὴς Neilson ἀπήντησεν αὐτῷ ὅτι οὐδό-
λως ἐπεθύμει νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὸ ἀπεγνωσμέ-
νον αὐτοῦ τόλμημα, ὁ πλοίαρχος Rhodes
ἔγραψε νέαν ἐπιστολὴν, δι' ἧς τῷ ἀναγγέλλει
ὅτι ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Νιαγάρραν,
καὶ ἐὰν αἱ ἀρχαὶ ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ, θέλει ἀπο-
πειραθῇ τὴν διάβασιν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὅπου
καὶ ὁ πλοίαρχος Webb, κολυμβῶν μέχρι τῆς
ἀντίπεραν ἀκτῆς τοῦ Καναδά, ἵνα δείξῃ εἰς
τὸν κόσμον τί ἀξίζει ἡ σωσίβιος στολή του.

«Τὸ τόλμημα τοῦτο, λέγει, δὲν ἀποπειρῶ-
μαι οὔτε χάριν φήμης, οὔτε χάριν χρημάτων,
ἀλλ' ἀπλῶς ἵνα δείξω ὅτι δύναμαι ἀσφαλῶς
καὶ ἀκινδύνως νὰ διεξαγάγω αὐτὸ χάρις εἰς
τὴν στολὴν μου, τὴν ῥώμην καὶ δεξιότητά μου.
Εἰς 9 ἡμέρας φθάνω εἰς τὸν καταρράκτην ἵνα
ἐκτελέσω τὸ σχέδιόν μου, ἐὰν δέ τις πειραθῇ
νὰ μ' ἐμποδίσῃ, θὰ τὸν λάβω ὑπὸ τὴν μασχά-
λην καὶ θὰ τὸν ἀναγκάσω νὰ κάμῃ τὸ λου-
τρὸν μετ' ἐμοῦ».

Ὡς τεκμήριον ἐνθαρρυντικὸν περὶ τῆς δια-

βάσεως ἀναφέρεται ὅτι βαρελίον τι ἡμίμεστον
ὑδάτος κεκοσμημένον ὑπὸ σημαίων ῥιφθὲν εἰς
τὰ ρεύματα τοῦ Νιαγάρρα διήλθεν αὐτὰ ἀβλα-
βὲς, χωρὶς οὐδὲ μίαν μόνην στιγμὴν νὰ γείνη
ἄφροντον εἰς τοὺς θεωμένους.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Θεραπεία τῶν διαλειπόντων πυρετῶν
διὰ τοῦ λειμωνίου.

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν «Gazzeta medica
Italiana» τῆς 10 Μαρτίου ε. ε. ὡς καὶ εἰς τὸ
«Journal d'Hygiène», ὅτι ὁ ἰατρός κ. Maglieri
μετεχειρίσθη ἐπωφελῶς κατὰ τῶν διαλειπόν-
των πυρετῶν τὸ ἀφέψημα τοῦ λειμωνίου.

Ὁ κ. Maglieri μετεχειρίσθη τὸ παράδοξον
τοῦτο φάρμακον μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας, οὐ
μόνον κατὰ τῶν χρονίων διαλειπόντων πυρε-
τῶν καὶ τῶν ἐκ τούτων καχεξιῶν, αἵτινες ἦσαν
λίαν προκεχωρημέναι καὶ δὲν ἐνέδιδον εἰς τὰ
λοιπὰ γνωστὰ φάρμακα, ἀλλ' ἐπίσης καὶ εἰς
τινας περιπτώσεις κακοήθων πυρετῶν!

Παρακαλεῖ δὲ ὁ κ. Maglieri τοὺς συναδέλ-
φους του νὰ μεταχειρισθῶσι τὸ φάρμακον καὶ
δημοσιεύσωσι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρή-
σεών των. Κατ' αὐτὸν τὸ ἀφέψημα τοῦ λειμο-
νίου παρέχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀνώ-
τερα ἐκείνων τῆς κινίνης. Εἰς τινες περιστά-
σεις, καθ' ἃς ἡ χρῆσις τῆς κινίνης ἀπέτυχε,
τὸ ἀφέψημα τοῦ λειμωνίου ἀπέβη ἀνυσιμώτα-
τον. Ἐπιτρέπεται δὲ ἡ χρῆσις αὐτοῦ καὶ ὅταν
ὑπάρχῃ κατάρρους τῶν ὀργάνων τῆς πέψως,
οὐδὲ παρουσιάζει τὰ δυσάρεστα ἐπακόλουθα, τὰ
ἐκ τῆς χρήσεως τῆς κινίνης, ἥτοι ἐμβοὴν τῶν
ὠτων καὶ ἐρεθισμόν τῶν βλεννομεμβρανῶν.

Καὶ αἱ παρατηρήσεις δὲ, τὰς ὁποίας συνέ-
λεξεν ὁ κ. Titus Piacentini ἐπὶ ἀτόμων πα-
σχόντων πρὸ πολλοῦ τοιαύτας χρονίας ἐλώδεις
καχεξίας, ἐπιβεβαιῶσι τὴν δραστικότητα τοῦ
ἀφεψήματος τοῦ λειμωνίου.

Ἴδου δὲ τίνι τρόπῳ παρασκευάζεται τὸ ἀφέ-
ψημα τοῦτο:

Λαμβάνεται ἓν λειμώνιον λίαν πρόσφατον,
κόπτεται εἰς τεμάχια μικρὰ, χωρὶς νὰ καθα-
ρισθῇ ὁ φλοιὸς, τίθενται ταῦτα ἐν πληνῇ δο-
χείῳ νέῳ καὶ βράζονται μετὰ τριῶν φλυζανίων
ὑδάτος, μέχρις οὐ μείνῃ τὸ ἐν φλυζάνιον. Τὸ ὑ-
πόλειμμα τοῦτο τῆς βράσεως διηθεῖται εἴτα
διὰ νέου πανίου καὶ ἰσχυρῶς πιέζεται. Ἀπο-
λούθως δὲ ψυχραίνεται τὸ ὑγρὸν ἐπὶ μίαν νύ-
κτα, καὶ λαμβάνουσι τοῦτο οἱ πάσχοντες εἰς
δύο ἢ τρεῖς δόσεις τέσσαρας ὥρας πρὸ τοῦ πα-
ροξυسمοῦ.

Εὐκόλον καὶ εὖωνον τὸ φάρμακον.

Ε.